

[Nymann]

det misforhold, der er mellem understøttelsen, folk får fra samfundet, er socialministeren med til at udbygge og forøge, og det er jeg lidt ked af. Men jeg vil gerne lige høre, hvad socialministeren mener om det.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal gerne bekræfte, at hr. Nymann og jeg er uenige om det sociale område, ligesom det tyder på, at vi er det i forbindelse med arbejdsløshedsunderstøttelsen. Der er ikke tale om, at socialdemokratiet eller regeringen har gjort det dårligere for syge og invalider i forbindelse med de besparelser, der er gennemført. Der er tale om, at vi har fjernet nogle af ydelserne til de grupper, der har haft bedst råd, inden for den sociale sektor.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 595

9) Til udenrigsministeren af:

Gerda Møller (KF):

»Finder ministeren det acceptabelt, at det statsstøttede Mellemfolkeligt Samvirke sender u-landsfrivillige til folkerepublikken Moçambique med krav om, at de udsendte »viser en høj grad af loyalitet over for den form for socialistisk udvikling, landet stræber imod«?»

Skriftlig begrundelse

Det må forekomme mildest talt ejendommeligt, at Mellemfolkeligt Samvirke, der er den u-landsorganisation, som modtager det største statsilskud til sit arbejde i udviklingslandene, uden videre anerkender kravet fra folkerepublikken Moçambique om håndplukkede u-landsfrivillige med socialistisk indstilling, således som det fremgår af organisationens annoncer.

Mellemfolkeligt Samvirke stiller i annoncerne krav til ansøgerne om »erfaringer fra hjemligt solidaritetsarbejde«, og interesse for situationen i det sydlige Afrika anses for en meget væsentlig kvalifikation. På baggrund af den offentlige debat om forholdene i denne verdensdel må det synes yderst betænkeligt at sammenkæde det u-landsfrivillige arbejde med krav om en direkte socialistisk holdning hos de udsendte medarbejdere. Det

ændrer intet ved dette forhold, at man i Mellemfolkeligt Samvirke, som anført i Jyllands-Posten den 10. ds., har valgt at betegne de u-landsfrivillige til denne specielle opgave som »solidaritetsarbejdere«.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg vil tro, at fru Gerda Møller vil være enig med mig i, at de frivillige, som udsendes af Mellemfolkeligt Samvirke, udfører et meget værdifuldt arbejde, ofte under meget besværlige arbejdsvilkår.

En forudsætning for at kunne gennemføre et effektivt bistandsarbejde er, at den frivillige skal være loyal over for det land, som hun eller han arbejder i, og respektere landets styreform. Det gælder for samtlige de lande, hvortil Mellemfolkeligt Samvirke udsender frivillige.

På grund af Moçambiques økonomiske og politiske situation, der igen må ses i lyset af den langvarige og blodige afkoloniseringsproces, FNs sanktionspolitik mod Sydrhodesia og det spændte forhold til Sydafrika, vil det utvivlsomt blive uhyre vanskeligt at arbejde i Moçambique som frivillig. En effektiv bistandsindsats må derfor kræve en særlig motivation hos de kommende frivillige.

Mellemfolkeligt Samvirke har over for mig understreget, at der ikke er tale om en politisk udvælgelse af de frivillige til Moçambique.

Hvad angår betegnelsen »solidaritetsarbejdere«, tillader jeg mig at henvise til det skriftlige svar, jeg gav hr. Arne Melchior, da han stillede mig spørgsmål nr. 594, og hvori der gives en forklaring på anvendelsen af dette udtryk, ikke bare i Danmark, men også i Sverige.

Gerda Møller (KF):

Jeg vil da gerne takke ministeren for svaret og er enig med ministeren i, at det er et værdifuldt arbejde, tit under vanskelige forhold, de frivillige gør. Men ellers er jeg ikke så tilfreds med svaret, for jeg forstår ikke, at det virkelig kan være med regeringens accept, at Mellemfolkeligt Samvirke udsender frivillige på – finder jeg, uanset hvad ministeren svarede – politiske betingelser. Det må da være helt klart, at i alle tilfælde når der sendes u-landsfrivillige ud, skal de være loyale over for det pågældende land og respek-